

Izvēle svētdienā

„Kas ir Svētais Vakarēdiens?” vaicāja Anita.

Rebeka Džeikmane

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šī stāsta notikumi risinājās Īslandē.

„Augstāk!” Evoleta teica savai draudzenei Anitai. Viņas centās noteikt, cik augstu viņas var palekties uz Evoletas batuta.

Tieši tobrīd Anita palecās ļoti augstu. Kad viņas kājas atkal piezemējās, tas lika Evoletai pacelties! Abas meitenes nokrita uz batuta. Viņas smējās.

„Tas ir tik jautri,” teica Anita. „Vai varam spēlēties arī rīt?”

Evoleta atkrita uz muguras. „Jā! Labprāt!”

„Mēs varam spēlēties manas omītes mājās.” Anitas omīte dzīvoja vien dažas mājas tālāk aiz Evoletas.

Tad Evoleta atcerējās, ka rīt ir svētdiena. Viņa gribēja doties uz Sākumskolu. Spēlēties ar Anitu būtu jautri, taču viņa gribēja izdarīt labu izvēli.

„Es tikko atcerējos, ka nevaru,” teica Evoleta. „Piedod. Rīt es kopā ar ģimeni došos uz baznīcu.”

Anita piecēlās un atkal sāka lēkāt. „Kādēļ?”

Arī Evoleta atsāka lēkāt. „Tāpēc, ka es vēlos sekot Jēzum Kristum. Mana ģimene katru svētdienu apmeklē baznīcu, lai mācītos par Viņu un pieņemtu Svēto Vakarēdienu.”

„Kas ir Svētais Vakarēdiens?” vaicāja Anita.

„Tas ir, kad mēs ēdam mazu maizes kumosīņu un dzeram ūdeni no maza trauciņa, lai atcerētos Jēzu Kristu,” teica Evoleta. „Pēc tam cilvēki runā par to, kā Jēzus viņiem palīdz. Un tad bērniem notiek īpaša nodarbība!”

„Izklausās jautri!” atbildēja Anita. „Vai es varu nākt līdzi?”

„Protams!” Evoleta pasmaidīja.

Anita aizskrēja uz mājām pie omītes, lai pavaicātu, vai viņa var kopā ar Evoletu doties uz baznīcu. Nākamajā rītā pa ceļam uz baznīcu Evoleta kopā ar ģimeni paņēma līdzi arī Anitu.

Kad viņi ieradās baznīcā, Evoleta izrādīja Anitai apkārtni. Viņa parādīja Sākumskolas klasi, sporta zāli un sanāksmju nama galveno telpu.

Drīz bija pienācis laiks dievkalpojuma. Evoleta un Anita apsēdās blakus. Svētā Vakarēdiena laikā Evoleta centās domāt par Jēzu Kristu. Pēc tam viņas klausījās uzrunas.

Beidzot bija pienācis laiks Sākumskolas nodarbībai! Evoleta iepazīstināja Anitu ar dažiem saviem draugiem.

„Šī ir mana draudzene Anita,” teica Evoleta.

„Mēs tik ļoti priecājamies, ka tu šodien pie mums ieradies. Mani sauc māsa Magnusone,” teica Sākumskolas skolotāja.

Evoleta sajuta sirdī prieku, kad kopā ar Anitu klausījās nodarbību par Jēzu Kristu. Viņai patika būt baznīcā kopā ar Anitu. Viņa pagriezās un uzsmaidīja Anitai. Draudzene pasmaidīja viņai pretī.

„Paldies, ka mani uzaicināji,” pa ceļam uz mājām teica Anita.

Evoleta bija priecīga par to, ka varēja sekot Jēzum Kristum. Un viņa bija priecīga par to, ka arī Anita vēlējās par Viņu mācīties.

Lēkāt uz batuta un lidot gaisā ir jautri, taču šī siltā sajūta, ko Evoleta izjuta savā sirsniņā, bija vēl labāka. ●

Ko tu varētu uzaicināt atnākt tev līdzi uz baznīcu?

